

Fluturile din Fantana

Adim27

Eu, fluturile-alunec în fântână.
Ce spaimă hâdă-n trupul meu, plăpândul!
N-am timp să-mi chinui timpul întrebându-l
Ce vaier lung pe-antene se îngână!

N-am cal de foc pe care, adăpându-l,
Să-l fac să urce-n slăvi pe ghizduri până
Și-ar împietri copita pe o rână,
Ca să țâșnească-n aer pur cu gândul.

Ce-i până jos, ce tihnă necurată,
Unde e luciul, unde-i un năvod,
Să frâng în el căderea doar o dată?

Nu tremură nimic sub lănced pod...
Pe fund nu-i apă, nu e nici o pată...
Plonjez în gol și mă strivesc de glod.